

بررسی تاثیر سرمایه گذاری عمومی در زیرساخت های کشاورزی بر رشد بهره‌وری بخش کشاورزی ایران

محمد رضا کهنسال*

استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

ناصر شاهنوشی

استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

زهرا گلریز ضیائی

کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی، کارشناس امور

آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

چکیده

کشاورزی در ایران بزرگترین بخش اقتصادی پس از بخش های نفت و خدمات است که حدود ۲۰ درصد تولید ناخالص ملی و سهم عمده ای از صادرات غیر نفتی را به خود اختصاص داده است. بدین ترتیب رشد این بخش نقش تعیین کننده ای در رشد اقتصادی کشور دارد. سرمایه گذاری در زیرساخت ها یکی از عواملی است که می تواند از طریق افزایش بهره‌وری نیروی کار، سرمایه و سایر نهادهای تولید باعث افزایش بهره‌وری تولید در بخش کشاورزی گردد. این مطالعه به بررسی تاثیر سرمایه گذاری در زیرساخت ها بر روی رشد بهره‌وری در بخش کشاورزی ایران طی دوره ۸۲-۱۳۵۰ می پردازد. بدین منظور از هزینه های عمرانی دولت در بخش کشاورزی به عنوان شاخصی از سرمایه گذاری های انجام شده در زیرساخت های این بخش استفاده می کند. روش بکار گرفته شده در این تحقیق شیوه دوگان و برآورد تابع هزینه ترانسلوگ می باشد. برای برآورد این الگو از دو روش سیستم معادلات به ظاهر نامرتب و حداکثر آنتروپی استفاده شده است. محاسبه کشش هزینه نسبت به زیرساخت ها نشان دهنده تاثیر منفی و معنی دار سرمایه گذاری در زیرساخت ها بر روی هزینه تولید در بخش کشاورزی می باشد. علاوه بر این، نتایج تجزیه رشد بهره‌وری تولید به اثرات مقیاس، فناوری، سرمایه گذاری در زیرساخت ها و نیروی انسانی، نشان می دهد

که بعد از تغییرات فنی، سرمایه گذاری در زیرساخت‌ها مهمترین عامل رشد بهره‌وری بخش کشاورزی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سرمایه گذاری در زیرساخت‌ها، رشد بهره‌وری، حداکثر آنتروپی، سیستم معادلات به ظاهر نامرتب

طبقه بندی JEL: E22، E2

Examination the Impact of Public Infrastructure Investment in Iranian Agriculture Sector on Agriculture Productivity Growth

Mohammad Reza Kohansal

*Assistant professor in agricultural economics,
Ferdowsi University of Mashhad*

Naser Shahnoushi

*Assistant professor of agricultural economics,
Ferdowsi University of Mashhad*

Zahra Golriz Ziaei

*Expert of educational affairs in Islamic Azad
university of Mashhad*

Abstract

In Iran, agriculture is the largest production sector after oil and services that has allocated around 20 percent of Gross national product and main share of non oil export to it. Moreover it is a location for employment of large number of country population. So growth of this sector can determine country growth notably. Infrastructure investment is one of the factors that can increase productivity in agriculture by increasing labor, capital and other inputs performance. This study surveys effects of public infrastructure investment on agricultural productivity growth in Iran for period 1350- 1382 and for this purpose, uses government's development expenditures in agricultural sector as a proxy of agricultural infrastructural investment. In this research, the dual manner and Translog cost function has used. These models were estimated through the Seemingly Unrelated Regression System and the Maximum Entropy models. Estimating of cost elasticity respect to infrastructure investment indicate on the negative and significant effect of infrastructure investment on production cost in agriculture sector. Moreover, the decomposition of productivity growth's decomposition to scale, technical, infrastructure and human investment effects, showed that after technical change, public infrastructure

investment is the most important factor in increasing of agricultural productivity growth.

Key words: infrastructural investment, productivity growth, maximum entropy, seemingly unrelated regression system

JEL: E2, E22

مقدمه

بهره‌وری مفهومی جامع و کلی است که افزایش آن به عنوان ضرورتی جهت ارتقای زندگی انسانها و ساختن جامعه‌ای مرفه‌تر همواره مورد توجه سیاست‌گذاران و اقتصاددانان بوده است (Jorgenson, 1997). رشد بهره‌وری را به صورت بخشی از تولید که نمی‌توان آن را در نتیجه افزایش مصرف نهاده‌ها توضیح داد، تعریف می‌نماید. امروزه بهره‌وری بهترین و موثرترین روش دستیابی به رشد اقتصادی با توجه به کمیابی منابع تولید است. افزایش بهره‌وری از طریق بهبود کارایی مصرف نهاده‌ها و در نتیجه کاهش هزینه‌های تولید باعث افزایش قدرت رقابتی محصولات یک بخش در بازارهای جهانی می‌گردد. از طریق محاسبه و تحلیل شاخص‌های بهره‌وری عوامل تولید، می‌توان میزان کارآیی عملکرد بخش‌های مختلف اقتصادی را در استفاده از منابع تولید مورد بررسی قرار داد. به منظور افزایش بهره‌وری در اقتصاد ایران باید به بخش کشاورزی به عنوان یکی از بخش‌های مهم و عمده فعالیت‌های اقتصادی در کشور توجه خاص داشت، زیرا این بخش در مقایسه با سایر بخش‌های اقتصادی از نظر تولید، اشتغال، ارزآوری، تامین غذای مورد نیاز کشور و وابستگی کمتر به ارز خارجی از اهمیت خاصی برخوردار است (Akbari et al, 2003). کشاورزی در ایران بزرگترین بخش اقتصادی پس از بخش‌های نفت و خدمات است که حدود ۲۰ درصد تولید ناخالص ملی و سهم عمده‌ای از صادرات غیر نفتی را به خود اختصاص داده است. کشاورزی همچنین منشاء اشتغال بخش وسیعی از جمعیت کشور می‌باشد (Torkamani and Haji Rahimi, 2003). افزون بر این، ارتباط پیشین و پسین کشاورزی با دیگر بخش‌ها به رشد تولید و اشتغال در آنها نیز کمک می‌نماید. بدین ترتیب رشد این بخش تا حدود زیادی تعیین کننده رشد اقتصادی کشور است. سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها یکی از عواملی است که می‌تواند از طریق افزایش بهره‌وری نیروی کار، سرمایه و سایر نهاده‌های تولید باعث افزایش بهره‌وری تولید در بخش کشاورزی گردد.

در زمینه تاثیر سرمایه گذاری در زیرساخت‌ها مطالعات مختلفی در ایران و سایر کشورها صورت گرفته است که برخی از آنها به شرح زیر است. تاثیر زیرساخت‌های عمومی بر روی رشد بهره‌وری اقتصادی کارخانه‌های آمریکا (Morrison & Schwarts, 1996). تجزیه رشد بهره‌وری به مولفه‌های تغییرات تکنیکی، اثرات مقیاس و اثر عدم تعادل نهاده‌های شبه ثابت تولید در کشاورزی یونان (Mergos. & Karagiannis, 1997). تاثیر زیرساخت‌های عمومی بر رشد بهره‌وری در بخش کشاورزی یونان با استفاده از روش برآورد تابع هزینه (Mamatzakies, 2003). تاثیر زیرساخت‌های عمومی بر روی رشد بهره‌وری کشاورزی در کشور فیلیپین (G.Teruel & Y.Kuroda, 2005). محاسبه اثرات کوتاه‌مدت و بلندمدت سرمایه گذاری در زیرساخت‌های عمومی بر روی ۱۲ صنعت اسپانیا در دوره ۹۱-۱۹۸۰ با استفاده از روش برآورد تابع هزینه (Moreno et.al, 2002). محاسبه نرخ رشد بهره‌وری کل عوامل تولید برای بخش کشاورزی اقتصاد ایران در طی دوره ۷۵-۱۳۴۵ (Akbari & Ranjkesh, 2003). بررسی تاثیر سرمایه گذاری‌های زیربنایی بر روی رشد بهره‌وری در بخش کشاورزی ایران در دوره ۸۰-۱۳۴۰ (Torkamani & Yaghouti, 2005). بررسی عوامل موثر بر رشد بخش کشاورزی و ارتباط علی بین نرخ رشد این بخش و عوامل موثر بر آن (Torkamani & Bagheri, 2002).

مروری بر مطالعات انجام گرفته در زمینه بهره‌وری در ایران نشان می‌دهد که با وجود تاثیر قابل توجهی که سرمایه گذاری در زیرساخت‌ها می‌تواند در بلندمدت بر روی افزایش بهره‌وری تولید در بخش کشاورزی داشته باشد، تاثیر این نوع سرمایه کمتر مورد توجه و بررسی قرار گرفته است. این مساله ضرورت بررسی تاثیر سرمایه گذاری در زیرساخت‌ها بر روی بهره‌وری تولید در بخش کشاورزی را بیش از پیش آشکار می‌نماید؛ بنابراین مهمترین هدف این مطالعه بررسی تاثیر این نوع سرمایه گذاری بر روی رشد بهره‌وری عوامل تولید در بخش کشاورزی ایران می‌باشد. از آنجا که در بین سرمایه گذاری‌های مذکور، سرمایه گذاری‌های عمرانی انجام شده در بخش کشاورزی دارای تاثیر مستقیم و مشهودتری بر روی بهره‌وری تولید در این بخش می‌باشد، این تحقیق تاثیر این نوع سرمایه گذاری را مورد بررسی قرار داده و اثرات آن را بر روی هزینه‌های تولید در بخش کشاورزی و نیز بهره‌وری تولید اندازه گیری می‌نماید. در این راستا علاوه بر استفاده از روش‌های متداول برآورد تابع هزینه، به معرفی روش جدید حداکثر آنتروپی و استفاده از آن نیز خواهد پرداخت.

در این مطالعه از روش دوگان و برآورد تابع هزینه ترانسلوگ کریستنس و همکارانش برای بررسی تاثیر زیرساخت‌ها بر روی رشد بهره‌وری در بخش کشاورزی استفاده خواهد شد که فرم آن به صورت زیر می‌باشد (Christensen et al, 1971):

(۱)

$$\begin{aligned} \ln C = & \alpha_0 + \alpha_Y \ln Y + \sum_{i=1}^3 \alpha_i \ln P_i + \alpha_G \ln G + \alpha_{HC} \ln HC + \alpha_T T \\ & + \frac{1}{2} \gamma_{YY} (\ln Y)^2 + \frac{1}{2} \gamma_{GG} (\ln G)^2 + \frac{1}{2} \gamma_{HCHC} (\ln HC)^2 + \frac{1}{2} T^2 + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^3 \gamma_{ij} \ln P_i \ln P_j + \\ & \sum_{i=1}^3 \gamma_{iG} \ln P_i \ln G + \sum_{i=3}^3 \gamma_{iY} \ln P_i \ln Y + \sum_{i=1}^3 \gamma_{iHC} \ln P_i \ln HC + \gamma_{ii} (\ln P_i) T + \gamma_{YG} \ln Y \ln G \\ & + \gamma_{YHC} \ln Y \ln HC + \gamma_{YT} (\ln Y) T + \gamma_{GHC} \ln G \ln HC + \gamma_{GT} (\ln G) T + \gamma_{HCHC} (\ln HC)^2 \\ & + \gamma_{HCT} (\ln HC) T \end{aligned}$$

که در آن $i=j$ و دربرگیرنده نهاده‌های تولید شامل نیروی کار L ، سرمایه K و نهاده‌های واسطه I می‌باشد. P_i قیمت نهاده‌های تولید، Y محصول، G زیرساخت‌های کشاورزی، HC نیروی انسانی و T متغیر روند زمانی، دربرگیرنده تغییرات تکنیکی، و C مقدار هزینه تولید می‌باشد. توابع کشش هزینه نسبت به محصول و زیرساخت‌ها از تابع هزینه به صورت زیر استخراج می‌شوند:

$$S_Y = \alpha_Y + \sum_{i=1}^3 \gamma_{iy} \ln P_i + \gamma_{YY} \ln Y + \gamma_{YG} \ln G + \gamma_{YHC} \ln HC + \gamma_{YT} T \quad (2)$$

$$S_G = \alpha_G + \sum_{i=1}^3 \gamma_{iG} \ln P_i + \gamma_{YG} \ln Y + \gamma_{GG} \ln G + \gamma_{GHC} \ln HC + \gamma_{GT} T$$

استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ امکان بررسی تاثیر زیرساخت‌های عمومی بر روی تقاضای نهاده‌ها را نیز بدست می‌دهد. این تاثیر را می‌توان با استفاده از رابطه زیر محاسبه نمود:

$$\phi_{iG} = \eta_{iG} + \eta_G \quad (3)$$

که در آن η_{iG} اثر مستقیم زیرساخت‌ها بر روی تقاضای نهاده‌ها S_i و ϕ_{iG} استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌گردد.

$$\eta_{iG} = \frac{\partial \ln S_i}{\partial \ln G} = \frac{\gamma_{iG}}{S_i}, \quad i = L, K, I \quad (4)$$

با توجه به رابطه ۳، نهاده i و زیرساخت‌ها مکمل (جانشین) هم خواهند بود اگر ϕ_{iG} کوچکتر (بزرگتر) از صفر باشد، اما اگر ϕ_{iG} برابر صفر باشند، این دو نهاده از هم مستقل خواهند بود.

هرچند که می‌توان با استفاده از برآورد کشش هزینه نسبت به زیرساخت‌ها درباره تاثیر این نوع سرمایه‌گذاری بر هزینه‌های تولید بحث نمود، اما استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ این امکان را فراهم می‌سازد تا بتوان سهم زیرساخت‌ها را در بهره‌وری با اثر مقیاس و فناوری مقایسه نمود. بدین منظور لازم است تا از تابع هزینه $C = \sum_{i=1}^3 P_i X_i$ ($i = L, k, I$) به صورت زیر نسبت به T مشتق گرفت:

$$\frac{dC}{dT} = \sum_{i=1}^3 P_i (dX_i/dT) + \sum_{i=1}^3 X_i (dP_i/dT) \quad (5)$$

و سپس آن را در مشتق کلی تابع هزینه $C = C(P_i, Y, T)$ نسبت به T به صورت زیر جایگزین کرد:

$$-\varepsilon_{CT} = -\frac{\dot{C}}{C} + \varepsilon_{CY} \frac{\dot{Y}}{Y} + \sum_{i=1}^3 S_i \frac{\dot{P}_i}{P_i} \quad (6)$$

که در نهایت رابطه زیر برای بررسی سهم زیرساخت‌ها در بهره‌وری تولید بدست خواهد آمد:

$$-\varepsilon_{CT} = \varepsilon_{CY} \frac{\dot{Y}}{Y} - \sum_i S_i \frac{\dot{X}_i}{X_i} - \eta_G \frac{\dot{G}}{G} \quad (7)$$

از آنجا که در این مطالعه نهاده نیروی انسانی نیز به صورت یک نهاده شبه ثابت تولید وارد مدل شده است می‌توان سهم آن در بهره‌وری تولید را نیز همانند سهم زیرساخت‌ها اندازه‌گیری نمود، بنابراین رابطه ۷ به صورت زیر درمی‌آید:

$$-\varepsilon_{CT} = \varepsilon_{CY} \frac{\dot{Y}}{Y} - S_i \frac{\dot{X}_i}{X_i} - \eta_G \frac{\dot{G}}{G} - \eta_{HC} \frac{\dot{HC}}{HC} \quad (8)$$

حال اگر عبارت $\frac{\dot{Y}}{Y}$ www.SID.ir را به هر دو طرف معادله فوق اضافه گردد، میتوان رشد بهره‌وری کل را به

Archive of SID

صورت زير از آن استخراج نمود:

$$TFP = -\varepsilon_{CT} + (1 - \varepsilon_{CY}) \frac{\dot{Y}}{Y} + \eta_G \frac{\dot{G}}{G} + \eta_{HC} \frac{\dot{HC}}{HC} \quad (9)$$

جزء اول رابطه ۹ نشان‌دهنده اثر تغييرات تکنیکی بر روی رشد بهره‌وری کل می‌باشد، به طوريکه مثبت بودن آن به معنی افزایش رشد بهره‌وری در نتیجه تغييرات تکنیکی می‌باشد که جزء دوم این عبارت بیانگر تاثیر مقياس بر روی بهره‌وری می‌باشد، مثبت، منفی و صفر بودن این عبارت به ترتیب بر بازده صعودی، نزولی و ثابت نسبت به مقياس دلالت دارد و جزء سوم و چهارم این عبارت به ترتیب اثر زيرساخت‌هاي عمومي و نیروی انسانی را بر روی رشد بهره‌وری نشان می‌دهد. برای برآورد این تابع از دو روش سیستم معادلات به ظاهر نامرتب و حداکثر آنتروپی استفاده گردید. در روش اول معادله ۱ به همراه معادلات مربوط به سهم نهاده‌های نیروی کار و نهاده‌های واسطه با استفاده از SURE برآورد شد و سهم نهاده سرمایه بر اساس قیود همگنی و با کمک ضرائب بدست آمده برای تابع هزینه استخراج گردید. از آنجا که روش حداکثر آنتروپی یک روش جدید می‌باشد شرح آن در ادامه آورده می‌شود:

روش حداکثر آنتروپی یکی از روش‌هایی است که اخیراً در مطالعات اقتصادسنجی برای برآورد ضرایب مربوط به معادلات رگرسیونی مختلف بکار گرفته می‌شود. این روش اولین بار توسط گلان و همکارانش در سال ۱۹۹۶ معرفی شده و مهمترین ویژگی آن عدم حساسیت به هم‌خطی متغیرهای توضیحی وارد شده در مدل می‌باشد (Golan, et.al, 1996). به منظور آشنایی با این مدل در ادامه شرح آن بیان شده است:

اگر هدف، برآورد معادله‌ای باشد که در آن متغیر وابسته y همانند زیر به H متغیر مستقل x_{ij} وابسته است:

$$y = x\theta + e \quad (10)$$

به طوريکه متغیر y یک بردار $T \times 1$ از مشاهدات، X یک ماتریس $T \times H$ از متغیرهای برونزای مربوط به هر مشاهده، θ یک بردار $H \times 1$ از پارامترهایی که باید برآورد گردند و e یک بردار $T \times 1$ از جملات اخلال تصادفی باشد، می‌توان این مدل را با استفاده از روش حداکثر

آنتروپی www.SID.ir

به منظور برآورد ضرایب θ_{ij} در ابتدا هر یک از این ضرایب به صورت یک متغیر تصادفی

گسسته که می‌تواند $M \geq 2$ مقدار مختلف را که در برداری به نام بردار حمایت گیر و بندید شده‌اند، به خود بگیرد در نظر گرفته می‌شود. دامنه بردار حمایت مربوط به هر یک از پارامترها با توجه به ضرایب برآورد شده مربوط به آنها در مطالعات قبلی و تئوری‌های اقتصادی موجود در این زمینه انتخاب می‌گردند (Rodriguez-Valez et al, 2005; Campbell & Hill, 2001). در این حالت بردار حمایت در برگیرنده M ارزش مختلف است، که از این فاصله انتخاب شده‌اند. بنابراین برای هر پارامتر θ_h یک بردار حمایت که در برگیرنده تعداد محدودی از ارزش‌های ممکن باشد انتخاب می‌شود، $b_h = (b_{h1}, b_{h2}, \dots, b_{hm})$. هر بردار حمایت دارای یک بردار احتمال $p'_h = (p_{h1}, p_{h2}, \dots, p_{hm})$ است به گونه‌ای که $\sum_{m=1}^M p_{hm} = 1$ می‌باشد. بنابراین می‌توان هر یک از پارامترهای مدل را به صورت ترکیب خطی ارزش‌های بردار حمایت که توسط احتمالاتشان (که ناشناخته‌اند) وزن داده شده‌اند، در نظر گرفت:

$$\theta_h = b_h P_h = \sum_{m=1}^m b_{hm} P_{hm} \quad (11)$$

و در نتیجه بردار H پارامتر موجود در مدل را به صورت زیر نوشت:

$$\theta = \begin{bmatrix} \theta_1 \\ \theta_2 \\ \dots \\ \theta_h \end{bmatrix} = BP = \begin{bmatrix} b_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & b_2 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & b_H \end{bmatrix} \begin{bmatrix} p_1 \\ p_2 \\ \dots \\ p_H \end{bmatrix} \quad (12)$$

روش مشابهی را می‌توان برای تصریح جملات اخلاص مدل (e) بکار برد. برای هر یک از عناصر e_t ، یک بردار حمایت $v = (v_1, v_2, \dots, v_j)$ با احتمالات $w'_t = (w_{t1}, w_{t2}, \dots, w_{tj})$ به طوریکه $J \geq 2$ باشد در نظر گرفته می‌شود. بردار جملات اخلاص تصادفی را می‌توان به صورت زیر در نظر گرفت:

$$e = \begin{bmatrix} e_1 \\ e_2 \\ \dots \\ e_T \end{bmatrix} = VW = \begin{bmatrix} V & 0 & \dots & \dots \\ 0 & V & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & V \end{bmatrix} \begin{bmatrix} W_1 \\ W_2 \\ \dots \\ W_T \end{bmatrix} \quad (13)$$

ارزش جمله اخلاص مربوط به مشاهده t به صورت زیر خواهد بود:

گسسته که می‌تواند $M \geq 2$ مقدار مختلف را که در برداری به نام SH از حمایت‌ها برگزیندنی شده‌اند، به خود بگیرد در نظر گرفته می‌شود. دامنه بردار حمایت مربوط به هر یک از پارامترها با توجه به ضرایب برآورد شده مربوط به آنها در مطالعات قبلی و تئوری‌های اقتصادی موجود در این زمینه انتخاب می‌گردند (Rodriguez-Valez et al, 2005; Campbell & Hill, 2001). در این حالت بردار حمایت در برگزینده M ارزش مختلف است، که از این فاصله انتخاب شده‌اند. بنابراین برای هر پارامتر θ_h یک بردار حمایت که در برگزینده تعداد محدودی از ارزش‌های ممکن باشد انتخاب می‌شود، $b_h = (b_{h1}, b_{h2}, \dots, b_{hm})$. هر بردار حمایت دارای یک بردار احتمال $p'_h = (p_{h1}, p_{h2}, \dots, p_{hm})$ است به گونه‌ای که $\sum_{m=1}^M p_{hm} = 1$ می‌باشد. بنابراین می‌توان هر یک از پارامترهای مدل را به صورت ترکیب خطی ارزش‌های بردار حمایت که توسط احتمالاتشان (که ناشناخته‌اند) وزن داده شده‌اند، در نظر گرفت:

$$\theta_h = b_h P_h = \sum_{m=1}^m b_{hm} P_{hm} \quad (11)$$

و در نتیجه بردار H پارامتر موجود در مدل را به صورت زیر نوشت:

$$\theta = \begin{bmatrix} \theta_1 \\ \theta_2 \\ \dots \\ \theta_h \end{bmatrix} = BP = \begin{bmatrix} b_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & b_2 & \dots & \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & b_H \end{bmatrix} \begin{bmatrix} p_1 \\ p_2 \\ \dots \\ p_H \end{bmatrix} \quad (12)$$

روش مشابهی را می‌توان برای تصریح جملات اخلال مدل (e) بکار برد. برای هر یک از عناصر e_i ، یک بردار حمایت $v = (v_1, v_2, \dots, v_j)$ با احتمالات $w'_i = (w_{i1}, w_{i2}, \dots, w_{ij})$ به طوریکه $J \geq 2$ باشد در نظر گرفته می‌شود. بردار جملات اخلال تصادفی را می‌توان به صورت زیر در نظر گرفت:

$$e = \begin{bmatrix} e_1 \\ e_2 \\ \dots \\ e_T \end{bmatrix} = VW = \begin{bmatrix} V & 0 & \dots & \\ 0 & V & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & V \end{bmatrix} \begin{bmatrix} W_1 \\ W_2 \\ \dots \\ W_T \end{bmatrix} \quad (13)$$

$$A_{ij} = \sum_{j=1}^I SID_{ij} W_{ij} \quad (14)$$

در نهایت مدل مربوط به معادله ۱۰ را میتوان به صورت زیر در نظر گرفت:

$$y = XBp + Vw \quad (15)$$

در این تصریح مساله برآورد بردار ناشناخته پارامترها، به برآورد $M \times H + J \times T$ احتمال مربوط به ارزش‌های بردارهای حمایت p_h و w_T تبدیل می‌گردد. با استفاده از احتمالات برآورد شده برآورد پارامترها به صورت زیر پوشش داده می‌شود:

$$\theta_h = \sum p_{hm} b_{hm}; \forall h = 1, \dots, H \quad (16)$$

روش حداکثر آنتروپی شامل برآورد احتمالات تابع ۱۵ با استفاده از یک تابع آنتروپی می‌باشد. تابع آنتروپی معیاری از عدم اطمینان یا سهل‌انگاری درباره خروجی‌های یک حادثه است که توسط یک متغیر تصادفی بیان می‌گردد. تابع آنتروپی که توسط شانون در سال ۱۹۴۸ تعریف شده به صورت زیر بیان می‌گردد (Shanon, 1948).

$$EF(p) = - \sum_{m=1}^M p_m \ln p_m \quad (17)$$

به طوریکه EF ارزش تابع آنتروپی و $p = [p_1, p_2, \dots, p_M]$ احتمالات M خروجی ممکن

مربوط به متغیر تصادفی گسسته X می‌باشد به گونه‌ای که $\sum_{m=1}^M p_m = 1$ می‌باشد.

تابع $EF(p)$ به سمت صفر میل می‌کند وقتی که احتمال یکی از خروجی‌های ممکن مربوط به متغیر تصادفی به یک نزدیک گردد. به عبارت دیگر این تابع برابر صفر می‌گردد وقتی که عدم اطمینان صفر گردد. این مقدار، مقدار حداقل تابع آنتروپی می‌باشد، زیرا با توجه به فرم لگاریتمی، این تابع نمی‌تواند مقادیر منفی بخود بگیرد. از طرف دیگر تابع آنتروپی در صورت وجود توزیع یکنواخت $p_m = \frac{1}{M}, \forall m = 1, \dots, M$ به حداکثر مقدار خود می‌رسد. این نتیجه کاملاً بدیهی است زیرا که عدم اطمینان مربوط به خروجی‌های یک حادثه وقتی حداکثر می‌گردد که تمامی نتایج دارای احتمال یکسان باشند.

مقدار $EF(p)$ این تابع (بین حداقل و حداکثر عدم اطمینان) با استفاده از اطلاعات موجود تعیین می‌گردد. وجود اطلاعات کافی درباره خروجی‌های یک متغیر تصادفی باعث کاهش عدم اطمینان

و در نتیجه آنتروپی می‌گردد. در حقیقت، امکان رد توزیع‌های احتمالی که نمی‌توانند این امکان را تولید نمایند، فراهم می‌گردد. به عنوان مثال دو مقدار متفاوت از یک متغیر تصادفی ($M=2$) به این معنی است که نمونه مورد بررسی نمی‌تواند از توزیع احتمالی که احتمال یک را به یک اتفاق و صفر را به دیگری نسبت داده است بوجود آمده باشد. بنابراین لازم است تا بین توزیع‌های احتمال ممکن، آنهایی را که با اطلاعات نمونه موجود سازگارند انتخاب نمود. در بین آنها روش حداکثر آنتروپی به صورت یک فرآیند تولید تصادفی توزیع احتمالی را که در آن مقدار آنتروپی حداکثر می‌گردد انتخاب می‌نماید. در عمل این توزیع احتمال از طریق حداکثر کردن تابع آنتروپی نسبت به مجموعه‌ای از محدودیت‌ها که بر اساس مجموعه داده‌ها تعریف می‌گردند بدست می‌آید. برآورد مدل ۱۲ نیازمند برآورد احتمالات مربوط به بردارهای حمایت می‌باشد. این احتمالات را می‌توان با استفاده از مساله بهینه‌سازی زیر محاسبه نمود:

$$\text{Max}_{p,w} Ef(p, w) = -\sum_{h=1}^H \sum_{m=1}^M p_{hm} \ln(p_{hm}) - \sum_{t=1}^T \sum_{j=1}^J w_{tj} \ln(w_{tj}) \quad \text{الف ۱۸}$$

Subject to

$$\sum_{h=1}^H \sum_{m=1}^M x_{ht} b_{hm} p_{hm} + \sum_{j=1}^J v_j w_{tj} = y_t, \quad \forall t = 1, \dots, T \quad \text{ب ۱۸}$$

$$\sum_{m=1}^M p_{hm} = 1, \quad \forall h = 1, \dots, H \quad \text{ج ۱۸}$$

$$\sum_{j=1}^J w_{tj} = 1, \quad \forall t = 1, \dots, T \quad \text{د ۱۸}$$

معادله ۱۸ الف

تابع آنتروپی شانون^۱ (۱۹۴۸) می‌باشد که برای برآورد احتمالات $M \times H + J \times T$ پذیرفته شده است. معادله ۱۸ ب دربرگیرنده اطلاعات نمونه بر حسب معادله ۱۵ است. این محدودیت‌ها اطمینان می‌دهند که احتمالات تخمین زده شده قابل مقایسه با T مشاهده موجود هستند. معادلات ۱۸ ج و ۱۸ د این اطمینان را می‌دهند که مجموع احتمالات پارامترها و جملات اخلال برابر یک باشند. تابع

لاگراژ مترادف با حداکثر کردن این تابع به صورت زیر می‌باشد:

(۱۹)

$$L = -\sum_{h=1}^H \sum_{m=1}^M p_{hm} \ln(P_{hm}) - \sum_{t=1}^T \sum_{j=1}^J w_{jt} \ln w_{jt} + \sum_{t=1}^T \lambda_t [y_t - \sum_{h=1}^H \sum_{m=1}^M p_{hm} P_{hm} b_{ht} - \sum_{t=1}^T \sum_{j=1}^J w_{jt} V_j] \\ + \sum_{h=1}^H \mu_h [1 - \sum_{m=1}^M p_{hm}] + \sum_{t=1}^T \gamma_t [1 - \sum_{j=1}^J w_{jt}]$$

جواب مساله بهینه سازی معادلات ۱۹ برآورد احتمالات بردارهای حمایت را بدست می‌دهد.

پارامترهای θ مربوط به مدل با استفاده از معادله ۱۶ قابل پوشش می‌باشند.

با توجه به مراحل مختلف روش حداکثر آنتروپی این سوال مطرح می‌گردد که آیا تعریف دامنه‌ای مشخص برای هر یک از پارامترها می‌تواند باعث حساسیت برآوردگرها نسبت به این محدوده‌ها و در نتیجه اریب شدن برآوردها گردد؟ در این زمینه عقاید متفاوتی وجود دارد، به عنوان مثال رودریک والز و همکارانش در بررسی تاثیر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها بر روی بهره‌وری بخش خصوصی با استفاده از روش ماکزیمم آنتروپی به منظور بررسی تاثیر تغییر در بردارهای حمایت بر روی ضرایب پارامترها، مدل مورد بررسی را با استفاده از بردارهای حمایت مختلف مورد برآورد قرار دادند. نتایج این مطالعه مبین عدم تاثیر این تغییرات بر روی نتایج ناشی از مدل بود. علاوه بر این نتایج ناشی از برآورد ماکزیمم آنتروپی با برآوردگرهای حداقل مربعات همخوانی داشت (Rodriguez-Valez, et.al, 2005). نتایج مطالعه پیترز در مقایسه برآوردهای منتج از روش‌های حداقل مربعات، حداکثر راستنمایی و ماکزیمم آنتروپی در برآورد مدلی برای عوامل موثر بر درآمد زنان نشان داد که نتایج روش ماکزیمم آنتروپی در نمونه‌های کوچکتر، بسیار نزدیک به نتایج حداقل مربعات می‌باشد، در حالی که روش حداکثر راستنمایی نتایج چندان منطقی ارائه نمی‌دهد (Peeters, 2004). کمپل و هیل در مطالعه‌ای از روش ماکزیمم آنتروپی برای تعیین عوامل موثر بر نرخ فقر در شهرهای ایالت کالیفرنیا و برای سال‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ استفاده نمودند. آنها در این مطالعه روش انتخاب بردارهای حمایت برآوردگرها و باقیمانده‌ها را تعیین کرده و حساسیت برآوردها را نسبت به انتخاب این بردارها اندازه‌گیری نمودند. نتایج این تحقیق نشان داد که حساسیت نتایج نسبت به چگونگی انتخاب بردارهای حمایت بسیار پایین است (Campbel & Hill, 2001).

www.SID.ir

مارش و میتلهامر معتقدند این مساله می‌تواند باعث اریب شدن برآوردها در نمونه‌های

Archive of SID

کوچک گردد، اما مزیت استفاده از این محدوده‌ها این است که با کاهش تغییرات بوجود آمده در برآورد پارامترها باعث افزایش کارایی الگو می‌گردند و در نهایت این افزایش کارایی آنقدر زیاد است که بتواند عدم کارایی ناشی از اربب شدن پارامترها در نمونه‌های کوچک را کاهش داده و باعث افزایش کارایی برآوردگرها گردد (Marsh & mittelhammer, 2004).

این مطالعه به بررسی تاثیر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها بر روی رشد بهره‌روی بخش کشاورزی ایران می‌پردازد و بدین منظور از داده‌های سری زمانی مربوط به دوره ۸۲-۱۳۵۰ استفاده می‌نماید. در این مطالعه از شاخص قیمت سرمایه و نهاده‌های واسطه‌ای به عنوان قیمت نهاده‌های سرمایه و واسطه‌ای در بخش کشاورزی استفاده شد. اطلاعات مربوط به این متغیرها از پایگاه اینترنتی بانک مرکزی ایران^۱ استخراج گردید. اطلاعات مربوط به قیمت نیروی کار از سایت مرکزی آمار ایران^۲ بدست آمد. همچنین ارزش ستانده کل در بخش کشاورزی به عنوان شاخصی برای تولید کل در بخش کشاورزی بکار رفت. آمار مربوط به این متغیر نیز از پایگاه اینترنتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران استخراج شده است.

برای بررسی تاثیر زیرساخت‌های عمومی بر رشد بهره‌وری کشاورزی، از اطلاعات مربوط به هزینه‌های عمرانی دولت در این بخش استفاده گردید. این هزینه‌ها شامل، اعتبارات اعطایی دولت به منظور تجهیز و نوسازی اراضی آبی، برنامه‌ریزی تولید محصولات زراعی، برنامه‌ریزی و اصلاح نژاد دام و طیور، بهداشت دام، توسعه و تشکیل تشکلهای تولید کشاورزی، برنامه حفاظت و آبخیزداری، مدیریت آموزش و ترویج کشاورزی، تامین تجهیزات و ماشین‌آلات و تعمیرات اساسی، برنامه‌ریزی و اصلاح تولید محصولات باغی، بهداشت عمومی دامپزشکی، مدیریت دامپزشکی، کمک‌های فنی و اعتباری و مدیریت کشاورزی می‌گردد. (Statistics Yearbook of Iran, 2003)

داده‌های این متغیر برای دوره ۷۹-۱۳۵۰ از سایت پایگاه اطلاع‌رسانی اقتصاد ایران^۳ و برای بقیه سال‌ها از سایت مرکز آمار ایران و سالنامه‌های آماری سازمان برنامه و بودجه بدست آمده است.

در این مطالعه از تعداد افراد دارای تحصیلات عالی شاغل در بخش کشاورزی به عنوان

1-<http://www.cbi.ir>

2-<http://www.sci.org.ir>

3- <http://www.ieicenter.com>

شاخصی از نیروی انسانی به کار گرفته شده در بخش کشاورزی استفاده شده است. *Amirani* (1996) به این متغیر توسط امینی در سال ۱۹۹۶ برای دوره زمانی ۷۵-۱۳۴۵ برآورد شده است (Amini, 1996)، بقیه سال‌ها با توجه به نمودار این متغیر نسبت به زمان شبیه‌سازی شده است. همچنین همانند سایر مطالعات انجام گرفته در زمینه برآورد توابع تولید و هزینه مربوط به بخش کشاورزی در این مطالعه نیز از روند زمانی به عنوان شاخصی از تغییرات تکنولوژی در طول زمان استفاده شده است (Torkamani & Yaghouti, 2005; Mamatzakies, 2003)،

علاوه بر این، اطلاعات مربوط به متغیر هزینه کل از مجموع هزینه‌های نیروی کار، سرمایه و نهاده‌های واسطه‌ای بدست آمد. متغیرهای مربوط به سهم هر یک از نهاده‌ها در مدل SURE نیز با تقسیم ارزش هر نهاده بر هزینه کل تولید برآورد گردید. متغیرهای قیمت نهاده‌ها، هزینه کل و ارزش ستاده کل نسبت به قیمت‌های سال ۱۳۶۹ ثابت شده‌اند.

نتایج و بحث

این مطالعه به بررسی تاثیر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها بر روی رشد بهره‌روی بخش کشاورزی ایران می‌پردازد و بدین منظور از داده‌های سری زمانی مربوط به دوره ۸۲-۱۳۵۰ استفاده می‌نماید. اطلاعات مورد استفاده در این تحقیق از پایگاه‌های اطلاعاتی مرکز آمار ایران^۱، بانک مرکزی^۲ بدست آمده است. با توجه به سری زمانی بودن اطلاعات به منظور جلوگیری از بدست آمدن رگرسیون کاذب قبل از هر چیز ایستایی متغیرهای مورد بررسی با استفاده از آماره‌های دیکی فولر و دیکی فولر تعمیم یافته و شکست ساختاری پرون مورد آزمون قرار گرفت. نتایج این آزمون‌ها نشان‌دهنده ایستایی کلیه متغیرها بود. پس از آن معادله ۱ به همراه معادلات سهم نهاده‌های نیروی کار و نهاده‌های واسطه با استفاده از روش SURE مورد برآورد قرار گرفت که برآورد اولیه دارای ویژگی‌های ضرائب معنی‌دار کم و R^2 بالا بود که از نشانه‌های وجود همخطی بین متغیرهای مستقل می‌باشد. بنابراین همخطی بین متغیرهای مستقل با استفاده از ضریب همبستگی بین این متغیرها مورد آزمون قرار گرفت که نتایج بدست آمده از آن وجود همخطی در متغیرهای

Archive of SID

الگو را تایید می‌نمود. در نتیجه برای رفع همخطی در مدل SURE دوره زمانی برابر ده سال (۵۰-۱۳۴۰) افزایش داده شد و ضرائب از نو برآورد گردید. علاوه بر این از روش حداکثر آنتروپی که نسبت به همخطی بین متغیرها حساس نیست نیز استفاده شد. مقایسه نتایج مربوط به این برآوردها نشان داد که نتایج تا حد قابل توجهی به هم نزدیک شده و علامت بیشتر پارامترها نیز شبیه هم است. پس از آن با استفاده از معادلات ۲، کشش هزینه نسبت به محصول، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و نیروی انسانی مورد محاسبه قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۱ آورده شده است. با توجه به جدول هر دو روش، کشش محصول را کمتر از یک تخمین زده‌اند. بر مبنای این برآورد ۱٪ افزایش محصول به طور متوسط هزینه‌های تولید را به میزان ۰/۸۳ تا ۰/۶۳ درصد افزایش می‌دهد. به این معنی که با افزایش محصول، هزینه‌های تولید به میزان کمتر از افزایش محصول، افزایش می‌یابد و بنابراین می‌توان گفت که تولید در ناحیه‌ای صورت می‌گیرد که هزینه نهایی تولید نزولی است و در نتیجه هزینه متوسط تولید با افزایش تولید کاهش می‌یابد. افزایش مقیاس تولید می‌تواند به افزایش بهره‌وری تولید کمک نماید. این نتایج با نتایج بدست آمده از مطالعه ترکمانی و یاقوتی مبنی بر مثبت بودن کشش هزینه تولید نسبت به محصول مطابقت دارد (Torkamani & Yaghouiti, 2005) و نتایج آزمون‌های انجام گرفته در بخش قبل را مبنی بر عدم وجود بازده ثابت نسبت به مقیاس تایید می‌نماید.

کشش هزینه تولید نسبت به زیرساخت‌ها در ستون دوم جدول ۱ آورده شده است. منفی بودن این ضریب به این معنی است که زیرساخت‌های عمومی، یک نهاده کاهنده هزینه در فرآیند تولید می‌باشد؛ بنابراین افزایش سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها باعث انتقال منحنی هزینه تولید به سمت پایین و در نتیجه افزایش قدرت رقابتی محصولات کشاورزی ایران می‌گردد. بنابراین دولت می‌تواند با افزایش این نوع هزینه‌ها در جهت افزایش قدرت رقابت‌پذیری محصولات کشاورزی ایران عمل نماید و از این راه با افزایش درآمد کشاورزان در جهت کاهش شکاف درآمدی، ایجاد انگیزه بیشتر در کشاورزان و جلوگیری از مهاجرت بی‌برنامه روستائیان به حواشی شهرها عمل نماید. نتایج این مطالعه، نتایج مطالعه اکبری و همکاران را مبنی بر تاثیر مثبت سرمایه‌گذاری‌های عمرانی دولت بر ارزش افزوده بخش کشاورزی تایید می‌نماید (Akbari et.al, 2003). عدم تطابق نتایج این مطالعه با نتایج مطالعه ترکمانی و یاقوتی را می‌توان به تفاوت در نوع زیرساخت‌هایی که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته‌اند نسبت داد. از آنجا که این کشش منفی

Archive of SID
 برآورد شده است، می‌توان این گونه استنباط کرد که سرمایه‌گذاری‌های دولت در این دوره با برنامه‌ریزی صحیح و در جهت کاهش هزینه‌های تولید صورت گرفته است. اما با توجه به مقدار این آماره، که نشان‌دهنده تاثیر ناچیز این نوع سرمایه‌گذاری می‌باشد، می‌توان این گونه استنباط کرد که توجه دولت به بخش کشاورزی در طی دوره‌های مورد بررسی کم بوده است. بنابراین لازم است تا دولت با جهت‌دهی بهتر این سرمایه‌ها و نیز افزایش سرمایه‌گذاری‌های دولتی در بخش کشاورزی مقدار این ضریب را افزایش دهد.

با توجه به نتایج ستون ۳ جدول ۱ تاثیر نیروی انسانی بر روی هزینه‌های متغیر بخش کشاورزی مثبت برآورد شده است، به این معنی که با افزایش تعداد نیروی انسانی، مقدار هزینه تولید افزایش می‌یابد. مثبت بودن این ضریب بر عدم کارایی نیروی انسانی فعال در بخش کشاورزی دلالت دارد، به طوری که هزینه استخدام این نیرو بسیار بیشتر از کارایی آن در افزایش بهره‌وری تولید این بخش بوده است. این مساله می‌تواند به دلیل برنامه‌ریزی‌های ناصحیح تحصیلی در دانشگاه‌ها و اشتغال فارغ‌التحصیلان سایر رشته‌ها در این بخش رخ داده باشد. بنابراین لازم است تا دولت امکانات تربیت بهتر نیروی انسانی در دانشگاه‌ها، از طریق سرمایه‌گذاری در دانشگاه‌ها و ایجاد امکانات بیشتر برای ارائه دروس به صورت عملی و امکان برقراری ارتباط دانشجویان با کشاورزان فراهم آورد. علاوه بر این ضروری است تا انگیزه لازم را برای اشتغال فارغ‌التحصیلان هر رشته در بخش تولیدی مربوط به آن رشته فراهم آورد.

جدول (۱) کتشن هزینه نسبت به محصول، زیرساخت‌ها و نیروی انسانی

مدل	کتشن محصول	کتشن زیرساخت‌ها	کتشن نیروی انسانی
SURE	۰/۸۳	-۰/۰۱۵	۰/۱۴
ME	۰/۶۰	-۰/۰۰۳	۰/۰۷

منبع: محاسبات محقق

جدول ۲ نتایج محاسبه میانگین کتشن تقاضای نیروی کار، سرمایه و نهاده‌های واسطه‌ای را نسبت به تغییر در میزان سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی نشان می‌دهد. بر طبق این نتایج، در هر دو دوره سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها باعث کاهش کاربرد نیروی کار و نهاده‌های واسطه‌ای شده است در حالی که در رابطه با سرمایه‌ها به صورت برعکس عمل نموده است. نتیجه این مطالعه نتایج مطالعه تروئل و کروودو مبنی بر وجود رابطه جانشینی بین نیروی کار و نهاده‌های واسطه‌ای با زیرساخت‌ها

و رابطه مکملی با سرمایه خصوصی را تایید می نماید (Teraei & Kuroda, 2005). رابطه مکملی بین سرمایه خصوصی و دولتی کاملاً بدیهی می نماید. براین اساس افزایش سرمایه گذاری دولت در بخش کشاورزی، انگیزه کشاورزان برای سرمایه گذاری خصوصی در این بخش را نیز افزایش می دهد. بنابراین اگر دولت تمایل دارد بخش کشاورزی را گسترش دهد لازم است تا برای افزایش سرمایه گذاری خصوصی در ابتدا رسماً اقدام نماید. وجود رابطه جانشینی بین نهاده های واسطه ای و سرمایه گذاری های دولتی را نیز می توان به یارانه ای که دولت برای نهاده های واسطه ای می پردازد نسبت داد، از آنجا که منبع تامین هزینه مربوط به یارانه ها و هزینه های زیرساختی، دولت می باشد، می توان رابطه جانشینی بین این دو نهاده را نیز تفسیر نمود. با توجه به اینکه این یارانه ها باعث مصرف بیش از اندازه نهاده هایی همچون کود و سموم شیمیایی می گردد، بهتر است تا دولت بجای دادن یارانه به این نهاده ها که به آلودگی محیط زیست کمک می نماید، این هزینه را در اموری همچون بهبود کیفیت خاک و یا مقاوم سازی گیاهان زراعی به انواع آفتها و غیره صرف نماید و از این طریق هم باعث افزایش انگیزه سرمایه گذاری خصوصی در بخش کشاورزی و کاهش هزینه های تولید گردیده و هم گامی در جهت کاهش آلودگی های زیست محیطی ناشی از افزایش استفاده از نهاده هایی همچون کود و سموم شیمیایی بردارد.

رابطه جانشینی با نیروی کار به این معنی است که، سرمایه های دولتی در جهت حمایت از مکانیزه کردن کشاورزی ایران عمل نموده اند. پس این نتیجه نیز، نتایج قبلی را مبنی بر تاثیر سرمایه گذاری های زیربنایی بر افزایش سرمایه گذاری های خصوصی و افزایش استفاده از فناوری سرمایه بر در بخش کشاورزی تایید می کند. علاوه بر این، نتیجه بدست آمده با نتیجه مطالعه ترکمانی و یاقوتی (Torkamani & Yaghouti, 2005) در ایران مطابقت دارد.

جدول (۲) کشش تقاضای نهاده های خریداری شده نسبت به سرمایه گذاری در زیرساخت ها

η_{IG}	η_{KG}	η_{LG}	مدل
-۰/۰۱۵	۰/۱۲۶	-۰/۰۲۵	SURE
-۰/۰۴	۰/۰۱۵	-۰/۰۳۲	ME

منبع: محاسبات محقق

www.SID.ir

نتایج محاسبه نرخ رشد بهره وری کل عوامل تولید به صورت درصد در جدول ۳

Archive of SID

آورده شده است، در این مطالعه این نرخ به اثر مقیاس، اثر فناوری، نیروی انسانی و سرمایه گذاری در زیرساخت‌ها تجزیه شده است. نتایج جدول نشان‌دهنده مثبت بودن نرخ رشد بهره‌وری کل در طی دوره‌های مورد بررسی است، اما چندان قابل ملاحظه نیست. در این خصوص نرخ رشد بدست آمده از دو روش، تفاوت درخور توجهی از خود نشان می‌دهد. کوچکتر بودن نتیجه برآورد مدل SURE را می‌توان به بزرگتر بودن طول دوره مورد بررسی در آن نسبت داد. از آنجا که در دهه ۵۰-۱۳۴۰ بهره‌وری کشاورزی در ایران به دلیل عدم وجود فناوری، دارای رشد قابل ملاحظه‌ای نبوده است، افزودن این دوره به مدل باعث کاهش میانگین بهره‌وری در کل دوره شده است.

در طی این دوره تغییرات تکنیکی، بیشترین تاثیر را بر افزایش نرخ رشد بهره‌وری داشته است، این نتیجه در مدل ME مشهودتر به نظر می‌رسد. بنابراین اگر دولت با انجام سرمایه‌گذاری و تشویق امر تحقیقات در بخش کشاورزی، به بهبود فناوری این بخش کمک نماید، از این طریق تاثیر قابل توجهی بر افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی خواهد گذاشت. برآورد اثر مقیاس در طی این دوره نشان‌دهنده بازده صعودی نسبت به مقیاس در بخش کشاورزی می‌باشد، به این معنی که با افزایش تمامی نهاده‌ها به یک نسبت معین، مقدار تولید، بیشتر از این نسبت افزایش می‌یابد، بنابراین افزایش مقیاس تولید می‌تواند باعث افزایش بهره‌وری تولید گردد. نتایج این بخش یافته‌های ناشی از برآورد کشتش هزینه نسبت تولید را تایید می‌نماید. برآورد تاثیر اثرات مقیاس بر رشد بهره‌وری، نیاز مبرم بخش کشاورزی ایران برای حرکت از کشاورزی سنتی و تولید با بهره‌وری پایین به سمت کشاورزی تجاری، بزرگ مقیاس و مکانیزه را بیش از پیش آشکار می‌نماید. نتایج ناشی از تاثیر زیرساخت‌ها نیز بر اثر مثبت این نوع سرمایه‌گذاری بر رشد بهره‌وری در بخش کشاورزی دلالت دارد که نتایج محاسبه کشتش هزینه نسبت به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها را تایید می‌نماید. علاوه بر این اثر نیروی انسانی بر روی بهره‌وری همانند تاثیر زیرساخت‌ها مورد برآورد قرار گرفت؛ نتایج ناشی از محاسبه اثر نیروی انسانی همانند کشتش هزینه‌ای این متغیر که در بخش قبل www.SID.ir ملاحظه گردید بر تاثیر منفی این نهاد بر روی رشد بهره‌وری کشاورزی دلالت دارد.

Archive of SID

جدول (۳) نتایج محاسبه نرخ بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزاء آن طی دوره ۱۳۲۰-۱۳۰۰

مدل	اثر نیروی انسانی	اثر فن‌آوری	اثر مقیاس	اثر زیرساخت‌ها	رشد بهره‌وری کل
SURE	-۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۰۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۶
ME	-۰/۰۰۲	۰/۱۹	۰/۰۲	۰/۰۱۱	۰/۲۱۹

منبع: محاسبات محقق

References

- 1- Akbari, N & M, Sameti & A, Hadian.2003. **Analysis of effect of government expenditure on agriculture value added**, *Journal of agriculture economic and development*, vol. 41 & 42, PP.137-166. (In Persian)
- 2- Akbari,N & M, Ranjkesh.2003. **Analysis of the growth of total factors productivity of agricultural sector in Iran (1966-96)**, *Journal of agriculture economic and development*, vol.43 & 44. PP. 117-142. (In Persian)
- 3- Amini, A.1996. **Estimating of employment time series of Iran in period 1966-1996**, *Barnameh va Budjeh Magazine*, vol.51. (In Persian)
- 4- Campbell, R and R.C, Hill. 2001. **Maximum entropy estimation in economic models with linear inequality restrictions**, Department of economics, Louisiana state university, working paper no.11.
- 5- Christensen, L., Jorgenson, D., Lau, L., 1971. **Conjugate duality and the transcendental logarithmic production function**. *Econometrica* 39, 28-45.
- 6- G. Teruel , R and Kuroda , Y . 2005. **Public infrastructure and productivity growth in Philippine agriculture , 1974-2000**, *Journal of Asian economics* 16, 555-576
- 7- Golan, A. and G, Judge and D, Miller. 1996. **Maximum Entropy Econometrics: Robust Estimation with Limited Data**. Wiley , New York
- 8- Hajirahimi, M & j, Torkamani. **Analysis of effect of agricultural sector growth on economic growth for Iran: application of path analysis**, *Journal of agriculture economic and development* ,vol. 41 & 42,PP. 71-80. (In Persian)
- 9- Jorgenson, D.1997.**Productivity:Post-War US Economic Growth**, MIT Press, Cambridge, MA.
- 10- Marsh , T and R, C. Mittelhammer . 2004. **Generalized maximum entropy estimation of a first order spatial autoregressive model**, *Advances in econometrics*, vol.18, pp199-234.
- 11- Mamatzakies , E.C . 2003. **Public infrastructure and productivity growth in Greek agriculture**. *Agricultural economic* 29 , 169-180
- 12- Mergos , G and G , Karagiannis . 1997. **Source of productivity change under temporary equilibrium and application to Greek agriculture**, *Journal of agricultural economics*, 48(3) 313-329.
- 13- Moreno, R and E, Lopez-Bazo and M, Artis. 2002. **Public infrastructure and the performance of manufacturing industries: short run and long run effect**, *regional science and urban economics*, vol.32, pp.974-1021. *SID.ir*
- 14- Morrison, C.J., Schwartz, A., 1996. **State infrastructure and productive**

Performance. *SID Econ. Rev.* 86 (5), 1094–1111.

- 15- Peeters, L.M.K .2004. **Estimating a random coefficient sample selection using generalized maximum entropy**, *Economic letters*, vol. 84, pp. 87-92.
- 16- Rodriguez-Valez, J and A, Alvarez and Arias, C and E, Fernandez. 2005. **Estimating the productivity of public infrastructure using maximum entropy econometrics**, Ninth European Workshop on Efficiency and Productivity Analysis, Brussels.
- 17- Shanon U C.E. 1948. **A mathematical theory of communication** , *Bell system technical journal* ,Vol.27 , PP. 379-423
- 18- Torkamani, J & M, Bagheri. 2002. **Analysis of Relationship of private and public investment with value added growth in agriculture sector**, *Journal of agriculture economic and development*, Vol. 41 & 42,PP.1-24. (In Persian)
- 19- Torkamani,J and M. Yaghouti (2005) **Effect of Infrastructure Investment on Productivity Growth in Agriculture Sector**, M.S Thesis, Iran, Shiraz, Department of agricultural economics. (In Persian)

www.SID.ir

Received: 29.Nov.2007

Accepted: 10.Aug.2008